

МИ – ЄВРОПЕЙЦІ НОВОЇ УКРАЇНИ

Алла Бестюк, вчитель української мови та літератури Рівненського природничо-математичного ліцею «Елітар»

Україна - це справді перспективна країна. Тут є все, що потрібно для щастя: родючі чорноземи та унікальні краєвиди, величні міста та мальовничі села... А які тут люди! Розумні, талановиті, гостинні та працьовиті. Зараз наша держава переживає нелегкі часи і кожен із нас повинен допомогти, внести свій вклад у розвиток нової європейської України. Ми пам'ятаємо наших героїв, які боролися проти несправедливості, стояли на смерть за незалежність нашої держави. «Небесна сотня» називають їх, низький їм уклін. Ми серцем і душею з тими, хто й у ці дні боронить нашу свободу на сході України, пам'ятаємо тих, хто

віддав своє життя задля нашого щасливого майбутнього.

Ще вчора кожен громадянин України мав своє життя, у якому, здавалося, не було місця для подвигу. Але вогняна зима 2013-2014-го, а потім нападники-сусіди змінили нас, зміцнили нас духом, вселили віру в те, що ми є українці, європейці - непереможні і нездоланні. Ми бачили Майдан - і затамовували подих. Бо там усе було справжнє – і життя, і кохання, і ненависть. І смерть... А ще відчайдушна віра, що все буде добре... Тільки так зміг перемогти Майдан, тільки так ми переможемо у війні, тільки так народиться нова Україна.

Ми - майбутнє України. Саме ми повинні зберегти нашу державність, своїми знаннями, працею, здобутками примножити її культуру, своїми досягненнями славити її. Якщо ми будемо шанувати себе і свою гідність, то і шанованими будемо іншими. Ми отримали безвіз, є надія, що станемо членами ЄС. Багато українців ринули в світи на заробітки, аби жити більш заможного, комфортно, по-європейськи. Мені здається, що Україна стане на шлях розвитку тоді, коли кожен свідомий українець, починаючи від Президента, депутатів, закінчуючи простим працівником будь-якої сфери, буде дотримуватися слова Закону, не буде привласнювати чуже, державне, не буде кривити душею, а працюватиме на благо людей і отримуватиме достойну заробітну плату, аби не їхати за кордон, для того щоб вивчити своїх дітей чи побудувати дім.

Але ж чому не можна і в нас зробити так, як «за кордоном»? Здається, усі хочуть цього, але нічого не змінюється. Напевно, недосконалі закони чи ті, хто їх виконує. Ми не вміємо бути відповідальними кожен на своєму місці, ми хочемо все мати, але мало що робити. Так не буває. Треба бути відповідальними, поміркованими і мудрими, мислити по-сучасному і вчитися на помилках. Але треба діяти! Не треба стояти осторонь!

Українцям чомусь притаманне почуття власної меншовартості та недосконалості. Спершу варто провести роботу над самими собою. Варто навчитися себе цінувати і поважати, визнаймо, що ми горді, вільні та незалежні, що ми вже європейці. У нас багатий внутрішній світ, світлі голови і руки, які вміють робити все. Чи не таких людей хоче бачити Європа? Чи не такі сучасники мають творити нову

Україну? Йдучи широкою дорогою в Європу, українці не зречуться власної культури, історії, звичаїв та традицій, не асимілюються під когось. Ми привнесемо щось своє оригінальне, автентичне та самобутнє. Саме так ми станемо невіддільною частиною Європи. Їй не потрібна купка переляканих людей, що невпевнено називає себе народом. Ми ніколи не станемо своїми серед чужих, якщо забудемо передане нам через віки. Розплющмо очі, подивімося в майбутнє крізь призму теперішнього, відчуймо себе особистостями, потрібними людям, візьмімо своє «Я» і піднесімо до вершин буття, скажімо гордо і впевнено: «Тільки ми зможемо побудувати нову незалежну розвинену Україну!»

Але якщо ми всі опустимо руки і не будемо захищати справедливість і любов, то можемо втратити свою державу, свою віру і стати рабами тих, що не гідні б називатися українцями. Я глибоко переконана: ми варті кращого життя. А «сильні світу цього» нехай пам'ятають, що в єднанні тих, хто прагне змін, - велика сила. Бо нам потрібна рідна земля без насильства, корупції, наруги й злоби, брехні, зради й підступності.

«Ніхто нам не збудує держави, коли ми її самі не збудуємо, і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі нацією не схочемо бути». В'ячеслав Липинський був твердо переконаний, що тільки ми можемо це зробити. Ці слова видатного українського мислителя, написані понад сто років тому, зараз видаються напрочуд актуальними. Його ідея - бути патріотом, незалежно від походження, віросповідання, національності, жива сьогодні, як ніколи. Ми повинні зробити все, щоб наша Батьківщина таки досягла високого цивілізаційного, культурного та економічного розвитку – європейського рівня. Вірю, настане час – і ми будемо жити по-новому. Тільки у наших руках майбутнє нашої країни. Ми – європейці нової України, ми – українці сучасної розвиненої європейської країни.